

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1139

12.01.2025 (136)

Egy gonosz zseni nevelése

Gerhard Lauck által

5. rész

Nagyszerű férfiak és nők

Az évek során sok nagyszerű férfit és nőt ismertem meg. Néhány hírességgel. Néhány nem híres. Íme néhány közülük.

Hans-Ulrich Rudel ezredes

Hans-Ulrich Rudel a Wehrmacht legmagasabban kitüntetett katonája volt. Adolf Hitler külön kitüntetést készített csak neki! 2500 harci bevetést repült, és személyesen 500-600 tankot semmisített meg, sőt egy csatahajót és egy cirkálót is elsüllyesztett!

Megtiszteltetés volt, hogy meghívást kaptam a kufsteini otthonába!

Természetesen a kitüntetései büszkén voltak kiállítva egy vitrinben a falon. Nézegettem őket, miközben a kislány a vállamon ült. Ennek az ifjú Tarzan-rajongónak sikerült ellopnia a tollamat, és a hörcsögetrecébe rejteni. Gyönyörű fiatal édesanyja megtalálta, és mosolyogva visszaadta nekem.

Miközben Rudel és én egy hegyi ösvényen sétáltunk, megkérdezte, hogy félek-e a magasságtól. Nem tudtam, mire akar kilyukadni, amíg a bokrok között közelebről meg nem néztem. Csak néhány méterre voltunk egy sziklától!

Otthonában ő, a felesége, az anyósa, az anyósa és én együtt teáztunk.

Rudel megjegyezte, hogy néha azt kívánja, bárcsak ferde szemei lennének, mert

a japánok jobban bánnak a veteránokkal, mint a németek.

Azt is fájalta, hogy ha Németország kíméletlenebb lett volna, megnyerte volna a háborút. (Ez a téma később újra előkerült a Chris Wallace-szal készített mulatságos interjúmban).

Később a felesége elvitt a vasútállomásra.

Amikor Rudel néhány évvel később meghalt, a német kormány megtiltotta a katonáinak, hogy részt vegyenek a temetésén. Három bátor Luftwaffe-pilóta személyesen beszállt a parancssal. Elrepültek a sírja fölé, és megdöntötték a szárnyukat. Ez az elbocsátásukat eredményezte.

A háborús hősökkel szembeni tiszteletlenség, kizárólag politikai okokból, jellemző a megszálló rezsimre. Az árulóknak nincs becsületérzetük.

Helmut Sündermann

Helmut Sündermann a Harmadik Birodalom sajtófőnök-helyettese volt. Meghívott, hogy látogassam meg, de néhány nappal azelőtt, hogy odaértem volna, meghalt. Itt mégis felsorolom őt. Még tinédzser voltam, amikor mindez történt. Nem tudom, hogy látta-e bennem a lehetőséget, vagy csak egy jószándékú fiataalt próbált lelkesíteni. (Ugyanez vonatkozik a Harmadik Birodalom más neves személyiségeire is, akik írtak nekem.) Akárhogy is, mindenképpen inspirált engem. Ez hozzájárult az elhatározásomhoz. Tartozom neki ezzel az említéssel!

Michel

Michel önkéntes volt a francia Waffen-SS-ben. Amikor először találkoztam vele szemtől szemben, megragadta a vállamat, és mindkét arcomra csókot nyomott. Kissé zavartan mosolyogtam és megjegyeztem: *Még jó, hogy tudom, hogy francia vagy. Különben megütöttelek volna ezért!*

Fiatalemberként meg volt szakadva. Egyrészt segíteni akart a németeknek a kommunizmus elleni harcban. Másrészt nem akarta elárulni a hazáját.

A Waffen-SS toborzója biztosította, hogy csak a szovjetek ellen fog harcolni. Nem a honfitársai ellen. Nem fogják megkérni, hogy árulja el barátait vagy rokonait a francia ellenállásban. (A francia ellenállás, amely maga is nagyrészt kommunista volt, kevésbé volt lovagias. Több mint 200 000 francia "kollaboránst" gyilkoltak meg a háború után!)

Csatlakozott a francia Waffen-SS-hez. Első kézből származó beszámolója a Berlinért vívott csatáról megjelent egyik korai újságunkban.

A háború után csatlakozott a francia idegenlégióhoz. Fényképei között szerepelt az egyik, amelyen csinos első felesége egy dzsip mellett áll a sivatagban, kezében géppisztollyal.

Amikor de Gaulle eladta Francia Algériát, csatlakozott az OAS-hoz. Később második feleségével, egy fiatal német nővel Münchenben kötött ki száműzetésben. Itt találkoztam vele.

Miután a macskája ellopott egy pár zoknit a bőröndömből, a "zokniárus" fedőnevet kaptam. Egy rejtélyes szimbólumsorozatot is felrajzolt egy papírra, és magyarázat nélkül átadta nekem. Nem tisztázta, hogy ez egy személyes kód volt-e, vagy valami jelentősebb dologhoz kapcsolódik...

Az egyik látogatás során csörgött a telefon. Felvette, és rövid beszélgetést folytatott. Utána hozzám fordult és azt mondta: *A rendőrkapitányság volt az. A rendőrség már úton van. Van időnk befejezni a borunkat, de aztán mennünk kell.*

Elhagytuk a lakását, lesétáltunk a háztömbön egy vendéglőbe, bort rendeltünk, és folytattuk a beszélgetést, mintha mi sem történt volna.

Ez a vendéglő egy olasz fasiszta tulajdonában volt, aki egy német nőt vett feleségül. Szóval barátok között voltunk.

Volt itt egy mulatságos eset. Francia barátom még nálam is többet ivott, és kezdett kissé "hangoskodóvá" válni. Egy mellettünk ülő fiatal német ártatlanul bekapcsolódott a beszélgetésünkbe. Megdöbbenetette a francia néhány kijelentése.

Minden alkalommal, amikor végre félig-meddig meg tudtam győzni arról, hogy nem vagyunk olyan szörnyetegek, mint ahogy a média ábrázol minket, a francia valami olyasmit mondott, hogy: *Mindannyiukat meg kellene ölni!*

Akkor előről kellene kezdenem az egészet!

Karl-Ferdinand Schwarz

Karl egy öreg SA-s ember volt. Azonnal megkedveltük egymást. A korkülönbség és a háttér nem jelentett semmit. Olyan volt, mintha egész életünkben ismertük volna egymást.

Amikor a kommunisták megölték a barátját, egyedül cselekedett, az SA vezetőségének felhatalmazása nélkül. Mint régi sapper, tudta, hogyan kell kezelni a robbanásokat. A végeredmény egy enyhén megrongált kommunista főhadiszállás épülete volt.

Egy másik alkalommal az anyja a pisztolyát a gyümölcstálba rejtette. A rendőrség sikertelenül kutatta át a lakást.

Találkoztam másokkal is, mint Karl. Őt mind saját érdemei miatt, mind pedig mindannyiuk képviselőjeként említem.

Friedhelm Busse

Friedhelm a kommunizmus elleni európai keresztes hadjárat veteránja is volt. Amikor meghalt, azt akarta, hogy azzal a zászlóval temessék el, amely alatt hazáját szolgálta.

Sajnos, ezt ebben a "szabad demokráciában" betiltották.

Egy fiatal bajtárs diszkrétan egy összehajtogatott zászlót csúsztatott a sírba. A politikai rendőrség kiszúrta. Ennek következtében a sírt kiásták, a fiatal elvtársat pedig letartóztatták!

A becsületes emberek tisztelik az elesett ellenséget! A becsstelen áldemokrácia bemocskolja a sírjukat!

Einst kommt der Tag der Rache!

Armin

Armin a hivatalos kapituláció után a Wehrmachtban és a vérfarkasok ellenállásában is harcolt. Részt vett a braunschweigi felkelésben. Szokatlan pénzgyűjtése miatt börtönbe került, és első családjába került.

Határozottan kemény volt!

Ő volt az egyik első földalatti vezetőnk. A következő néhány évben rendkívül sikeres volt. Egyszer egy hivatalos kormányzati rövidhullámú rádióadás olyan kétségbeesetten hangzott, hogy egyes hallgatók azt hitték, az ellenállási mozgalom egy nagyváros elfoglalásának küszöbén áll!

A következő bebörtönzése a második családjába került.

Otto Riehs

Ottó egyike volt azon kevés sorkatonának, aki a Vaskereszt Lovagkeresztjével tüntették ki. Egyedül és sebesülten egy páncéltörő ágyút kezelve egymaga visszavert egy 17 orosz tank által indított támadást! (Adott nekem egy példányt a *Der Landser* című lapból, amely ezt az akciót írta le).

A háború után aktívan részt vett az ellenállási mozgalomban. Taxit vezetett, és volt egy háziállata, egy boa constrictor.

Gretchen

Gretchen egy öreg bundás csaj volt, aki az én hosszútűró titkom lett. Őt e könyvben máshol is leírtam.

Michael Kühnen

Michael Kühnen az 1977-es években kezdte az undergroundban, Armin alatt. Később ő lett a mozgalom "jogi karának" legjelentősebb alakja. Szorosan együtt dolgoztunk. Egyszer még azt is felajánlottam, hogy nyomtatok egy "legális" folyóiratot a jogi karának, de ő úgy gondolta, hogy a rezsim úgyis betiltja, bármilyen ürüggyel.

Az első négyéves börtönbüntetése után visszatért a harcba. A második négyéves börtönbüntetése után ugyanezt tette. Ez a fajta elkötelezettség tiszteletet parancsol!

Egy évtizedes aktivizmus után fiatalon meghalt. Felnőtt életének felét börtönben töltötte erőszakmentes politikai tevékenység miatt. Egy úgynevezett "szabad demokráciában". A rezsim ezt az elnyomást "demokrácia védelmének" nevezi. Egyenes arccal!

A becsületes emberek, meggyőződéstől függetlenül (!), másképp hívják.

"X elvtárs"

"X elvtárs" nagyon nehéz helyzetben van. Ezért nem tudom őt név szerint megemlíteni. Elég, ha csak annyit mondom, hogy több mint megérdemli a megemlítést!

Amerikai szövetségesek

Néhány hasonlóan gondolkodó nonprofit szervezet sokat segített nekünk.

Az egyik különösen kiemelkedett, különösen az indulási fázisban. Soha nem támasztott semmilyen feltételt, és nem ragaszkodott semmilyen viszonzott szíveséghez. Ezt a csoportot a telefonkönyvben fedeztem fel, miközben egy repülőtéren üttöm el az időt. Amikor meglátogattam és első kézből figyeltem meg a munkáját, nagy hatással volt rám, amit láttam. De a saját környezetén kívüli publikációjának és "nyilvános imázsának" még sok gyengédségre volt szüksége.

A székhelyükön tett látogatások mindig érdekesek voltak. Egyik éjjel egy Molo-

tov-koktél repült be az ablakon, és felrobbant a szomszédos szobában, ahol aludtam. Annyira fáradt voltam, hogy hagytam, hogy valami más oltsa el. Ezt a rutinszerű incidenst azonban másnap este a heti megbeszélésen meg sem említették. Amikor megkérdeztem, hogy miért, az előadó azt mondta: *Elfelejtettem*.

Az 1970-es években sokszor jártam ezen a környéken. Sőt, később magam is ott éltem néhány évig. Saját szememmel láttam, hogy ez a nyíltan nemzetiszocialista szervezet milyen óriási helyi támogatást kapott.

Sikerükhöz két kulcsfontosságú tényező járult hozzá. Először is, a megfelelő környezet. Ez egy szilárdan fehér, munkásosztálybeli, etnikai negyed volt, amelyet az "integráció" és az azzal elkerülhetetlenül járó bűnözési hullám fenyegetett. Másodszor, a helyi White Power aktivisták szisztematikus és hosszú távú kampányt folytattak. Ez nem az elszigetelt, lecsapó és elszaladó reklámfogás stratégiája volt, amit Rockwell "első fázisnak" nevezett.

Ennek a kezdetben szigorúan helyi szervezetnek a hatékonyságát drámai módon bizonyította a következő tény: amikor idősebb Daley, Chicago polgármestere, a Demokrata Párt "királycsinálója" a közszolgálati televízióban megígérte, hogy bezárja a párt központját, a saját demokrata párti választókerületi kapitányai azt mondták neki, hogy ez túl sok szavazatába kerülne neki a Chicago délnyugati részén. Daley meghátrált!

Ezt a teljesítményt David Duke törvényhozói és kormányzói kampányai közé sorolom. Duke az elsőt megnyerte, a másodikat pedig csak hajszál híján, de az államban a FEHÉR szavazatok TÖBBségét megnyerte!

Amikor a város megakadályozta a nagy hatású szomszédsági gyűléseiket, azzal fenyegetőztek, hogy egy erősen zsidó negyedben fognak felvonulni. A média széleskörűen foglalkozott ezzel. Minden interjúbán hangsúlyoztuk, hogy ez csupán egy taktika volt, hogy nyomást gyakoroljunk a városra, hogy adja vissza a jogunkat, hogy gyűléseket tartsunk a fehér városrészekben. De a sajtó ezt szinte mindig figyelmen kívül hagyta. Ehelyett primitív provokációnak állították be.

Az ACLU-nak köszönhetően a város meghátrált. Két nagy győzelmi gyűlést tartottak. Mindkettőn részt vettem egyenruhás rohamosztagосként.

Az első gyűlés a belvárosban volt. Mind a rendőri jelenlét, mind a többnyire el-lenséges tömeg hatalmas volt.

A második gyűlés a saját szomszédságunkban volt. A rendőrség 5000 főre becsülte a tömeget. Ez a tömeg teljes egészében pártpárti volt! Több százan viseltek Fehér Hatalom pólót horogkereszttel.

A számos újságíró teljesen megrémült! Egy ponton a tömeg elkezdett a "fehérellenes hírmédia" ellen fordulni. Egyik emberünknek közbe kellett avatkoz-nia és megmenteni őket.

Ezek az események meggyőztek arról, hogy a horogkereszt valóban egy életké-

pes lehetőség, ha az emberek azt az EGYEDÜLI mozgalomhoz társítják, amely hajlandó megvédeni őket. Akkoriban ez így volt: *Szvasztika = Fehér Hatalom. Tartsd fehéren és biztonságban a környékedet!*

Ma a kérdés a következő: *Akarod-e, hogy a gyermekeid a harmadik világ poklában éljenek? Ha nem, akkor szembe kell néznie a faji kérdéssel. És harcoljatok ellene!*

Ez a helyi szervezet sokat segített nekem. Most én is segíteni akartam neki.

Az összes független helyi csoport számára egyértelmű volt, hogy új nemzeti szervezetre van szükség. De mivel egyszer már megégették őket, mindegyikük óvakodott attól, hogy alárendelje magát egy új nemzeti "diktátornak".

Elemeztem a helyzetet, alapos elemzést készítettem, és tervet javasoltam a konszolidáció megvalósítására. Ezt a tervet elfogadták. Sikerült. A koronázó eredmény az általam előre jelzett időkeret közepén történt.

Továbbá én lettem a Kiadói és Adminisztrációs Osztály vezetője. Ez minden érintett számára egyértelmű győzelem volt. A nagyobb hatékonyság kevesebb munkát és egyúttal több bevételt jelentett. Gyakorlatilag én lettem a harmadik számú vezető ebben az immár országos szervezetben. Az NSDAP/AO vezetője is maradtam.

Továbbá ez bővítette a "játéküzletágunk" piacát is.

Ezt a kifejezést félig tréfásan használtam a *pénzgyűjtésre* szánt termékekre, elmentében az *eredendő* értékkel rendelkező termékekkel. A divatos kifejezés a "merchandising".

* * * * *

Az 1970-es években többször is elutaztam Európába. Munka és szórakozás céljából. Természetesen sokat tettem azt, amit ma "networking"-nek neveznek. Nem sokkal később még titkos"tevékenységekben is részt vettem.

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

Translated from the SS Original

Translated from the Third Reich Original
Der Giftpilz

English / German / British / English

English - German / British - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO

Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to
find out how
YOU can help!